

KŘÍDLA NAD RÝCHORAMI

Kos černý

Kos je dalším z velmi běžných a známých ptáků. Jeho zpěv se brzy zjara ozývá z vrcholků stromů, střech, antén a dalších vyvýšených míst. Jak napovídá jeho druhové jméno, jde o černého ptáka (samice je tmavě hnědošedá) s výrazným žlutým zobákem a žlutým kroužkem kolem oka. Může dorůstat kolem 25 cm. Kosi netvoří hejna ani v zimě a na krmitku se objevují osamělí jedinci, samci i samice. Na jaře a v létě ho nejspíše spatříme, jak poskakuje po zemi a vyhledává bystrým zrakem červy a žížaly, kterými živí sebe i svá mláďata. V zimě vezme zavděk nabídnutými semeny na krmitku, ale nepohrdne ani jablky.

foto: Veronika Kápičková

foto: Radovan Vlček

Aneta Drbohlavová V. A

Tomáš Řezáč, IV. A

foto: Veronika Kápičková

Strnad obecný
Výrazně zbarvený pták, který obývá otevřenou krajinu, kde se živí většinou různým hmyzem a dalšími bezobratlými. Potravu si hledá téměř výhradně na zemi. Přes zimu zůstává a živí se různými semeny. Tehdy, i když výjimečně, přilétá na krmitka.

foto: Radovan Vlček

foto: Radovan Vlček

foto: Radovan Vlček

Dalšími druhy ptáků, které můžeme celkem pravidelně pozorovat v okolí naší školy jsou například holub hřivnáč, hrdlička zahradní a poštolka obecná. Viděli jsme i krahujce obecného a další druhy, které se nám bohužel nepodařilo vyfotografovat.

foto: Radovan Vlček

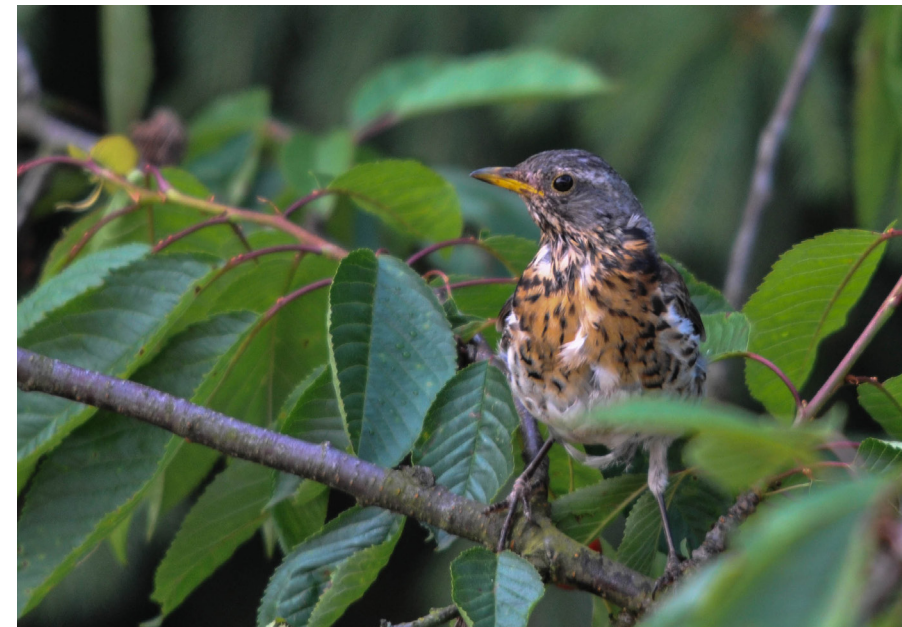

foto: Radovan Vlček

Drozd kvičala

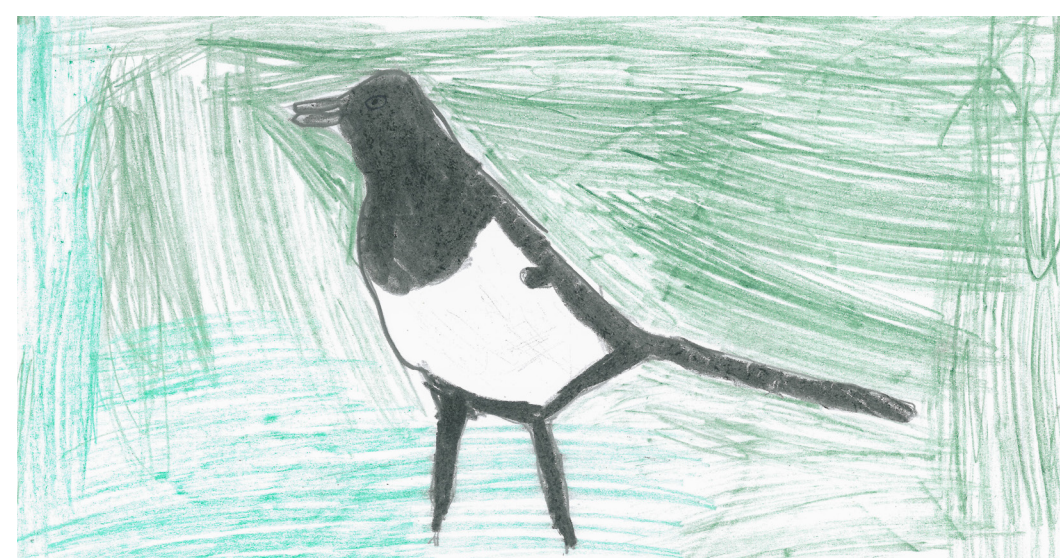
Kromě kosa černého patří mezi drozdovité ptáky i drozd kvičala, který je jedním ze čtyř druhů drozdů, jež u nás hnízdí. Kromě něj k nám zalétá ještě drozd cvrčala, který tu přechkává zimu, aby se na jaře vrátil do svých skandinávských hnízdišť. Kvičaly patří spolu s drozdy brávníky k větším zástupcům celé skupiny. Dorůstají velikosti kosa černého. V zimě se potulují po alejích jeřábů a v ovocných sadech. Pokud jim u krmitěk nabídnete jablka nebo sušené bobule, stanou se jejich pravidelnými návštěvníky.

foto: Radovan Vlček

foto: Veronika Kápičková (oba snímky)

Viola Slavíková, IV. A

Straka obecná

Až 50 cm velký, výrazně zbarvený pták s dlouhým ocasem, který je svrchu kovově zelený. Základní zbarvení je černobílé, křídla mají kovově modrou barvu a výrazný bílý proužek. Bílé je i břicho. Straky občas vytvářejí hlučná hejna, která můžeme kolem školy často pozorovat. V zimě jsme je pozorovali i v okolí krmitěk, ale pouze jak poskakují po zemi. Potravu v krmitkách si nevšímalý. Straka je v podstatě všežravec. Konzumuje téměř cokoli, od plodů přes bezobratlé až po odpadky a uhynulá zvířata. Je to velmi inteligentní pták, který se lidské přítomnosti sice nevyhýbá, ale i přesto je ostražitý a plachý.

foto: Radovan Vlček

foto: Veronika Kápičková

Viola Slavíková, IV. A

Strakapoud velký
Jediný datlovitý pták, kterého se nám podařilo spatřit na krmitku. Běžně hnízdí v jehličnatých lesích s dostatkem smrků nebo borovic, jejichž semena tvoří významnou část jeho potravy. Nepohrdne ani hmyzem a občas i mláďaty ptáků. V zimě často zalétá ke krmitkům, kde se živí převážně slunečnicovými semeny. Strakapoud je černobíle zbarvený. Červené je pouze temeno hlavy (u samců) nebo zátylek (u samic) a podbřišek u obou pohlaví.

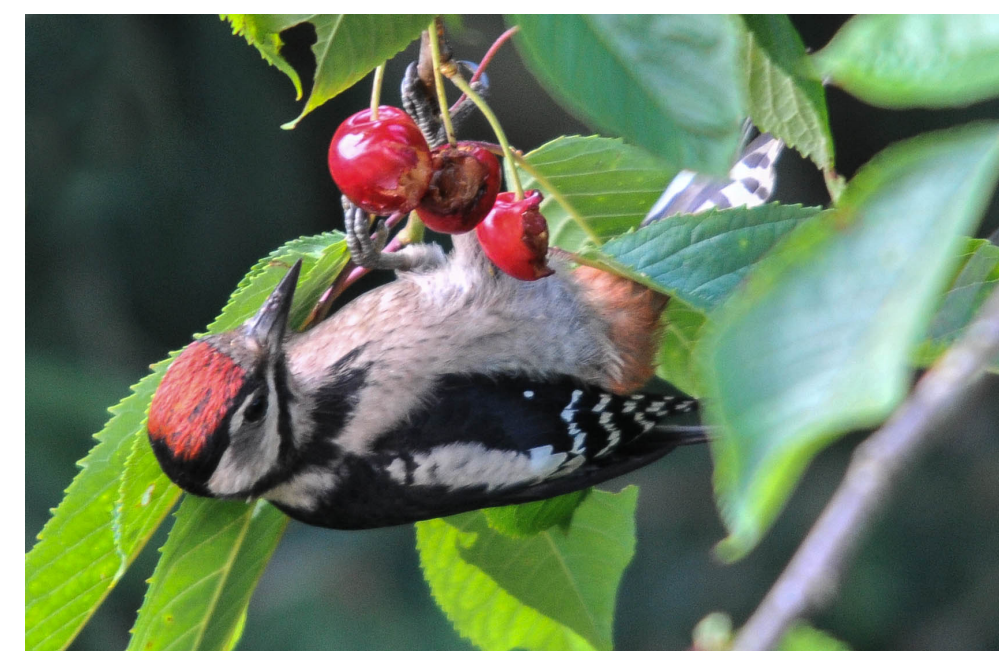

foto: Radovan Vlček

Apolena Kubalová, IV. A

foto: Veronika Kápičková

